

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ สธ. 25/2551

เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบงาน สัญญาซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์และหลักประกัน
ในธุรกรรมการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6(2) และ (5) ข้อ 7(2) และ (3) และข้อ 10 แห่งประกาศ
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. 8/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบ
กิจการการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สด. 39/2540
เรื่อง ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2540

(2) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 19/2542
เรื่อง ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2542

(3) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 20/2542
เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2542

(4) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 15/2543
เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 27 เมษายน
พ.ศ. 2543

(5) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 70/2543
เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 27 ธันวาคม
พ.ศ. 2543

(6) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 10/2548
เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันในธุรกรรมการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 12 พฤษภาคม
พ.ศ. 2548

(7) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 72/2543
เรื่อง ระยะเวลาในการซื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2543

(8) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 51/2544 เรื่อง การกำหนดประเภทนิติบุคคลในฐานะผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ที่อาจมีข้อตกลงกับผู้ประกอบกิจการในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ให้ยืมหรือหลักประกัน เป็นประการอื่นได้ ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544

(9) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 39/2546 เรื่อง การกำหนดประเภทนิติบุคคลในฐานะผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ที่อาจมีข้อตกลงกับผู้ประกอบกิจการในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ให้ยืมหรือหลักประกัน เป็นประการอื่นได้ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2546

ข้อ 3 ในประกาศนี้

(1) "ผู้ประกอบกิจการ" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภท กิจการการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

(2) "หลักประกันเริ่มต้น" หมายความว่า จำนวนทรัพย์สินขั้นต่ำที่ผู้ยืมต้องวางเป็นประกันก่อน ที่จะยืมหลักทรัพย์รายการใดรายการหนึ่ง

(3) คำว่า "เงินกองทุน" ให้มีความหมายเช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าวที่กำหนดไว้ใน ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วย การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงิน เพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันเพื่อขายชอร์ต

หมวด 1

ระบบงานและการควบคุมการปฏิบัติงาน

ข้อ 4 ในการจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยง ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีระบบการวางหรือเรียกหลักประกันที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงของ คู่สัญญา

(2) จัดให้มีการคัดเลือกหลักทรัพย์ที่ยืมหรือให้ยืมหรือเป็นหลักประกันอย่างเหมาะสม โดยคำนึง ถึงสภาพคล่องและผลกระทบที่จะมีต่อการประกอบธุรกิจในภาพรวม

(3) จัดให้มีการประมวลผลและรายงานข้อมูลให้ผู้บริหารทราบถึงระดับความเสี่ยงในธุรกรรม การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ และ

(4) จัดให้มีการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับปริมาณและความซับซ้อนของการ ทำธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์อย่างสม่ำเสมอ

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการมียอดหนี้คงค้างเนื่องจากการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำที่มีใช้ลูกค้ำสถาบันรายใดรายหนึ่ง เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ เกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของเงินกองทุนของผู้ประกอบกิจการ และห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการมียอดหนี้คงค้างเนื่องจากการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำที่มีใช้ลูกค้ำสถาบันทุกราย รวมกันภายหลังหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแล้ว เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ เกินกว่าห้าเท่าของเงินกองทุนของผู้ประกอบกิจการ

การให้ยืมหลักทรัพย์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับลูกค้ำรายใดตามนัยมาตรา 258 ให้นำรวมเป็นการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณยอดหนี้คงค้างตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการมีการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำที่มีใช้ลูกค้ำสถาบันตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำที่มีใช้ลูกค้ำสถาบันเพื่อขายชอร์ต ให้ผู้ประกอบกิจการนับรวมยอดหนี้คงค้างเนื่องจากการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นยอดหนี้คงค้างตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้กับกรณีที่ยอดหนี้คงค้างของลูกค้ำรายใดรายหนึ่งหรือทุกราย รวมกันสูงกว่าอัตราที่กำหนดเนื่องจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

(1) หลักทรัพย์ที่ยืมมีมูลค่าสูงขึ้น

(2) การเรียกเก็บดอกเบี้ยตามข้อ 5(6) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สช. 42/2540 เรื่อง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำที่มีใช้ลูกค้ำสถาบันเพื่อขายชอร์ต ลงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540

(3) การซื้อหลักทรัพย์เพื่อนำมาค้ำการยืมหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต

(4) เงินกองทุนของผู้ประกอบกิจการลดลง

ในกรณีที่ยอดหนี้คงค้างของลูกค้ำที่มีใช้ลูกค้ำสถาบันรายใดรายหนึ่งหรือทุกรายรวมกันสูงเกินกว่าอัตราที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าการนั้นจะเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุใด ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำรายดังกล่าวเพิ่มขึ้นอีกจนกว่ายอดหนี้คงค้างของลูกค้ำรายนั้นจะเป็นไปตามอัตราที่กำหนด และห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้ำรายใดเพิ่มเติมอีกจนกว่ายอดหนี้คงค้างของลูกค้ำทุกราย รวมกันภายหลังหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญจะเป็นไปตามอัตราที่กำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ 6 ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยคำนึงถึงประโยชน์ของลูกค้ำเป็นสำคัญ ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

(1) ไม่กระทำการโดยทุจริต หลอกลวง ชักยอก หรือน้อ โกงทรัพย์สินของลูกค้ำ

(2) ไม่เบียดบังและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากลูกค้ำโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติงานไม่ว่าเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

(3) ไม่แสดงข้อความเท็จหรือปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งอันเป็นการหลอกลวง ลูกค้าหรืออาจทำให้ลูกค้าสำคัญผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

ข้อ 7 ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้มีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการยืมและให้ยืม หลักทรัพย์และการวางหรือการคืนหลักประกัน และจัดส่งให้แก่ลูกค้าภายในวันทำการถัดจากวันที่เกิดธุรกรรม เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) ประเภทของการทำธุรกรรม
 - (2) วันที่เกิดธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ และการวางหรือการคืนหลักประกัน แล้วแต่กรณี
 - (3) หลักทรัพย์ที่ยืมและให้ยืม และหลักประกันที่วางหรือคืน แล้วแต่กรณี
 - (4) ประเภท จำนวน และมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ยืมและให้ยืม และของหลักประกัน แล้วแต่กรณี
- และ
- (5) อัตราค่าธรรมเนียมในการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

หมวด 2

ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญายืมและให้ยืมหลักทรัพย์

ข้อ 8 เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ข้อ 9 สัญญายืมและให้ยืมหลักทรัพย์ที่ใช้ในธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยต้องมีลักษณะและสาระสำคัญอย่างน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) หลักทรัพย์ที่ให้ยืมและหลักประกันในการยืมหลักทรัพย์ สัญญาต้องมีข้อกำหนดให้ผู้ให้ยืม ต้องโอนหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ยืมโดยปลอดจากบุริมสิทธิหรือภาระผูกพันใด ๆ โดยผู้ยืมต้องส่งมอบหลักประกันให้แก่ผู้ให้ยืมเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ และผู้ให้ยืมจะส่งมอบหลักประกันคืนให้แก่ผู้ยืม เมื่อผู้ยืมคืนหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ให้ยืม

การคืนหลักทรัพย์ที่ยืมและการคืนหลักทรัพย์หรือตราสารแห่งหนึ่งที่เป็นหลักประกันให้ผู้ให้ยืม หรือตราสารแห่งหนึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลเดียวกัน ประเภทและชนิดเดียวกัน และจำนวนเท่ากันแทนกันได้

ในกรณีที่วางหลักประกันเป็นหลักทรัพย์หรือหนี้ค้ำประกันที่สถาบันการเงินออก ให้ไว้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ การคืนหลักประกันให้กระทำโดยการยกเลิกหรือลดวงเงินของหลักทรัพย์ค้ำประกันที่นำมาวางไว้ แล้วแต่กรณี

(2) การปรับจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์หรือหลักประกันที่ต้องคืน สัญญาต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนในการปรับจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์หรือหลักประกันที่ต้องคืน เมื่อมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้น ในระหว่างที่ยังไม่ครบกำหนดคืนอันจะมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ยืมหรือผู้ให้ยืมเมื่อมีการ โอนหลักทรัพย์ หรือหลักประกันคืน

- (ก) การให้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนแก่ผู้ถือหุ้นตามส่วนจำนวนหุ้นที่มีอยู่ก่อนแล้ว

- (ข) การเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้ อันเป็นผลให้จำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นหรือลดลง
- (ค) การไถ่ถอนหลักทรัพย์
- (ง) การรวมกิจการ การควบกิจการ หรือการทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ
- (จ) การจ่ายเงินปันผลเป็นหุ้น
- (ฉ) การแปลงสภาพหลักทรัพย์ หรือ
- (ช) กรณีอื่นใดในทำนองเดียวกัน

(3) การชดเชยสิทธิประโยชน์ให้แก่คู่สัญญา สัญญาต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการชดเชยสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย ที่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์หรือผู้ยืมหลักทรัพย์พึงได้รับ หากยังถือหลักทรัพย์หรือหลักประกันไว้ แล้วแต่กรณี โดยต้องกำหนดให้การจ่ายชดเชยสิทธิประโยชน์ดังกล่าว มีมูลค่าไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่ผู้ออกหลักทรัพย์หรือผู้ออกตราสารจ่ายให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์หรือตราสารนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงเป็นประการอื่น

(4) ข้อกำหนดในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดนัดหรือมีเหตุการณ์ที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน สัญญาต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของคู่สัญญาตลอดจนมีวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดนัดหรือมีเหตุการณ์ใด ๆ ที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน

ในกรณีที่ผู้ให้ยืมเป็นลูกค้าสถาบัน ผู้ให้ยืมและผู้ยืมอาจตกลงกำหนดลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาให้ยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันไว้เป็นประการอื่นก็ได้

ข้อ 9 สัญญาให้ยืมและให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อการขายชอร์ตผ่านบัญชีมาร์จินให้ปฏิบัติตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดด้วยความเห็นชอบของสำนักงาน

หมวด 3

ประเภทของหลักประกัน การรักษาสัดส่วนของมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ให้ยืม และการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และหลักประกัน

ข้อ 10 ให้ทรัพย์สิน ตราสารทางการเงิน และหนังสือสัญญาดังต่อไปนี้ สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกันการให้ยืมหลักทรัพย์ที่ผู้ประกอบกิจการอาจดำเนินการให้มีการวางหรือเรียกหลักประกันได้

- (1) เงินสด
- (2) หลักทรัพย์จดทะเบียน
- (3) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมเปิดที่กำหนดวันทำการซื้อขายหน่วยลงทุนทุกวันทำการ (daily redemption fund)
- (4) ตั๋วเงินคลัง
- (5) พันธบัตรรัฐบาลไทย

(6) พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

(7) พันธบัตรหรือตราสารแห่งหนึ่งที่กระทรวงการคลังเป็นผู้รับอวัลทั้งจำนวน หรือเป็นผู้กำกับประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินเป็นผู้ออกหรือกำกับประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข

(8) ตราสารแห่งหนึ่งที่ตัวตราสารนั้นเอง หรือผู้ออกตราสาร ผู้กำกับประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข ผู้รับรองโดยเป็นการรับรองตลอดไป ผู้รับอวัลทั้งจำนวน หรือผู้สลักหลังโอนประเภทมีสิทธิไล่เบี้ยทั้งจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ระดับบีบีบี (BBB) ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(9) บัตรเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก หรือ

(10) หนังสือกำกับประกันที่สถาบันการเงินออกให้ไว้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อเป็นประกันการยืมหลักทรัพย์ของผู้ยืม โดยสถาบันการเงินนั้นยินยอมรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าหนังสือนั้นจะออกเป็นเช็คเตอร์ออฟเครดิตหรือหนังสือกำกับ

ข้อ 11 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ผู้ยืมที่มีไขลูกค้าสถาบัน ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการเรียกหลักประกันและรักษาสัดส่วนของมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืมตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบกิจการต้องเรียกให้ผู้ยืมวางหลักประกันเริ่มต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยห้าสิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในวรรคสอง

ผู้ประกอบกิจการอาจดำเนินการเรียกหลักประกันเริ่มต้นต่ำกว่าอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งได้ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้

(ก) ผู้ประกอบกิจการทำหน้าที่เป็นนายหน้าหรือตัวแทนของผู้ยืมในการขายหลักทรัพย์ที่ยืมดังกล่าว และสามารถขายหลักทรัพย์นั้นได้ภายในวันที่ยืมหลักทรัพย์ และ

(ข) ผู้ยืมมีข้อตกลงยินยอมให้ผู้ประกอบกิจการนำเงินค่าขายหลักทรัพย์ที่ผู้ยืมจะได้รับจากการขายตาม (ก) มาเป็นหลักประกัน โดยเงินค่าขายหลักทรัพย์ดังกล่าวเมื่อรวมกับหลักประกันเริ่มต้นต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยห้าสิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม

(2) เมื่อมูลค่าหลักประกันอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม ผู้ประกอบกิจการต้องเรียกให้ผู้ยืมวางหลักประกันเพิ่มเพื่อให้สัดส่วนมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืมไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ยืม

(3) ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการให้ผู้ยืมวางหลักประกันเพิ่มตาม (2) ให้แล้วเสร็จก่อนเวลาปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ยืมไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงในวันทำการถัดจากวันที่ได้เรียกให้ผู้ยืมวางหลักประกันเพิ่ม

(4) ในกรณีที่ผู้ยืมไม่สามารถวางหลักประกันเพิ่มตาม (3) ได้ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ผู้ยืมรายนั้นเพิ่มอีกจนกว่าจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตาม (2) แล้ว

ข้อ 12 เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ 13 ผู้ประกอบกิจการที่กระทำการในฐานะดังต่อไปนี้ ต้องดำเนินการให้ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง การดำรงมูลค่าหลักประกันที่ผู้ให้ยืมได้รับอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ หนึ่งร้อยของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืม

- (1) ตัวแทนของผู้ให้ยืม
- (2) ผู้ยืมหรือตัวแทนของผู้ยืม ในกรณีที่ผู้ให้ยืมมิได้เป็นผู้ประกอบกิจการหรือมิได้มีการแต่งตั้งผู้ประกอบกิจการเป็นตัวแทนในการให้ยืมหลักทรัพย์

ข้อ 13 ในกรณีที่เป็นการยืมหลักทรัพย์ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ผู้ประกอบกิจการที่กระทำการ ในฐานะเดียวกับที่กำหนดในข้อ 12 ต้องดำเนินการให้ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง การดำรงมูลค่าหลักประกันที่ผู้ให้ยืม ได้รับอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าราคาใช้สิทธิซื้อหลักทรัพย์ตามสิทธิที่ผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินตามประกาศคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการจัดสรรหุ้นเกินกว่าจำนวนที่จัดจำหน่าย ได้รับจากบริษัทมหาชน จำกัดหรือจากผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทดังกล่าวคุณด้วยจำนวนหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืม

(1) ผู้ยืมเป็นผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินซึ่งยืมหลักทรัพย์ดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งมอบหลักทรัพย์ ให้แก่ผู้ได้รับการจัดสรรหุ้นส่วนเกินในกรณีที่มีการจองซื้อหุ้นเกินกว่าจำนวนที่จัดจำหน่าย และได้ดำเนินการดังนี้

- (ก) ผู้ยืมได้วางเงินสดไว้แก่ผู้ให้ยืมเพื่อเป็นหลักประกันการยืมหลักทรัพย์
- (ข) ผู้ยืมได้เปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงต่อผู้ให้ยืมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของหลักทรัพย์ ที่ผู้ให้ยืมซึ่งอาจทำให้หลักประกันที่ผู้ให้ยืม ได้รับไว้ไม่เพียงพอที่จะไปซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวคืน ในกรณีที่ผู้ยืม ไม่สามารถคืนหลักทรัพย์แก่ผู้ให้ยืมได้ รวมทั้งดำเนินการให้ผู้ให้ยืมรับทราบความเสี่ยงดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นรายกรณี และ

(ค) ผู้ยืมได้ดำเนินการแยกหลักทรัพย์ที่ได้ซื้อมาเพื่อการส่งคืนให้แก่ผู้ให้ยืมไว้ต่างหากจาก ทรัพย์สินของผู้ยืมและได้จัดทำบัญชีทรัพย์สินดังกล่าวแยกออกจากบัญชีทรัพย์สินของตนในระหว่างที่ผู้ยืมทำ การทยอยซื้อหลักทรัพย์คืนแก่ผู้ให้ยืม โดยผู้ยืมจะไม่นำหลักทรัพย์ที่แยกไว้เพื่อการส่งคืนดังกล่าวไปใช้เพื่อการ อื่น หรือ

(2) ผู้ยืมที่มีได้เป็นผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินซึ่งทำการยืมหลักทรัพย์เพื่อนำมาให้ผู้จัดหาหุ้นส่วนเกิน ยืมต่ออีกทอดหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งมอบหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ได้รับการจัดสรรหุ้นส่วนเกินในกรณีที่มีการ จองซื้อหุ้นเกินกว่าจำนวนที่จัดจำหน่าย โดยผู้ยืมและผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินดังกล่าวได้ดำเนินการตามเงื่อนไขใน (1)(ก) และ (ข) และผู้จัดหาหุ้นส่วนเกินนั้นได้ดำเนินการตามเงื่อนไขใน (1)(ค) ด้วยแล้ว

ข้อ 14 ในการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์ที่ไ้ยืมและมูลค่าหลักประกันที่มีใช้เงินสด เล็ตเตอร์ออฟเครดิต หรือหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยสถาบันการเงิน ที่เป็นสกุลเงินบาท ให้ผู้ประกอบการคำนวณตามวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ให้ใช้ราคาปิด ณ สิ้นวันทำการก่อนหน้าวันที่คำนวณมูลค่าที่ประกาศโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือราคาอ้างอิง ณ สิ้นวันทำการก่อนหน้าวันที่คำนวณมูลค่าที่ประกาศโดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย Reuters Bloomberg หรือผู้ประกอบการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่สำนักงานยอมรับ หรือ

(2) ให้ใช้ราคาที่สามารถสะท้อนถึงมูลค่าตลาดในปัจจุบันของหลักทรัพย์หรือหลักประกันแต่ละประเภท

ประกาศ ณ วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2551

(นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกประกาศฉบับนี้คือ เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระบบงานและการควบคุมการปฏิบัติงาน ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาไ้ยืมและไ้ยืมหลักทรัพย์ ประเภทของหลักประกัน การรักษาสัดส่วนของมูลค่าหลักประกันต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ไ้ยืม และการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และหลักประกันในธุรกรรมการไ้ยืมและไ้ยืมหลักทรัพย์ เพื่อให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบกิจการการไ้ยืมและไ้ยืมหลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้